

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 11. května 2017 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jitky Hauptmanové a přísedících Libora Trojana a Vlasty Tiefové, t a k t o :

obžalovaný

Ivan H [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Kladně, jednatel společnosti C [REDACTED], s.r.o., bytem [REDACTED], [REDACTED],
okres Kladno, přechodně Kladno, [REDACTED], t.č. ÚVV č. 1 Praha 6 – Ruzyně,

je v i n e n, ž e

1) v době nejméně od roku 2011 do dne 5.1.2016 v místě jejich společného bydliště, v [REDACTED], okres Kladno, ul. [REDACTED], opakovaně psychicky a později i fyzicky týral svoji družku Petru H [REDACTED] tak, že ji sprostě urážel, vyhrožoval, ponižoval ji i před její rodinou, přáteli, vyvolával bezdůvodné hádky, nepřiměřeně na ni žárlil, několikrát ji sledoval v zaměstnání, pokud nebyla na svém pracovišti, dožadoval se vysvětlení a sdělení, kde se nachází, požadoval po ní sex, ačkoliv poškozená poté, co ji na jaře 2011 fyzicky napadl, nebyla s obžalovaným schopna sexuálního soužití, v roce 2013, v blíže nezjištěné době, ji ve spánku vložil do ruky blíže nezjištěnou zbraň, když se probudila, požadoval po ní, aby ho zastřelila, dále ji v několika případech psychicky vydíral tím, že jí sděloval, že spáchá sebevraždu, v březnu 2015 poškozenou omámil blíže nezjištěnou látkou, kterou jí zřejmě dal do pití, když poškozená po požití této látky upadla do stavu bezbrannosti a nemohla klást odpor, protože nemohla hýbat končetinami a ležela na zádech, v obývacím pokoji na sedací soupravě, obkročmo si na ni sedl, vsunul jí přirození do úst, poškozená se nemohla bránit, pak ji přetočil na bok, zvedl její levou nohu do výšky, z boku jí vsunul penis do přirození a vykonal na ní soulož, takto nemohoucně ležící poškozenou si vyfotil, následně jí foto ukázal uložené v mobilním telefonu a hrozil jí zveřejněním této foto na internetu, v říjnu 2015 ji v ložnici zřejmě dal do pití blíže nezjištěnou látkou, v důsledku požití této látky se nemohla poškozená hýbat a klást odpor a poté na ni vykonal soulož, vzhledem k tomu, že poškozená nemohla dál snášet jednání obžalovaného, dne 5.1.2016 s ním ukončila soužití a obžalovaný se odstěhoval ze společného bydliště, přičemž obžalovaný se takto hrubě k poškozené choval v několika případech před jejich nezletilými dětmi Annou a Alžbětou

H[REDACTED], nar. 2007, dlouhodobé hrubé jednání obžalovaného zanechalo na poškozené Petře H[REDACTED] psychické následky, zdravotní komplikace, jednání obžalovaného pocítuje jako těžké příkoří,

t e d y

jednak týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal delší dobu,

jednak jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží,

2) v přesně nezjištěný den v době měsíců ledna a února 2016 ve večerních hodinách v obci [REDACTED], ul. [REDACTED], okres Kladno, zavolal poškozené Petře H[REDACTED], že s ní chce probrat okolnosti ukončení jejich vztahu, v garáži jí nalil víno, sám vypil pivo, poškozená se zhruba po hodině rozhodla z domu odejít pro své dcery, které jí hlídala kamarádka Alena B[REDACTED], bytem [REDACTED], protože už dál nechtěla obžalovaného poslouchat, obžalovaný ji zastavil před jejich domem, začal do ní strkat s tím, že takto jejich soužití nemůže skončit, pak jí začal vulgárně nadávat, poškozená se mu vysmekla a šla směrem k náměstí, obžalovaný poté nasedl do vozidla zn. Škoda Fabia, na náměstí ji dojel, vystoupil, začal na ni křičet a požadovat, aby si k němu přisedla do vozidla, když to odmítla, pevně ji chytl v oblasti předloktí za ruku tak silně, že jí způsobil podlitiny ruky a takto ji nutil, aby z místa neodcházela a poslouchala jeho sdělení ohledně jejich vztahu, poškozená se mu po chvíli držení vysmekla a utíkala přes náměstí, obžalovaný nasedl do vozidla, začal ji pronásledovat, poškozená se běžela ukrýt do hostince Sport, kam za ní obžalovaný po chvíli přišel, když se jí Jaroslav K[REDACTED], provozovatel restaurace zeptal, zda potřebuje pomoci, poškozená to odmítla s tím, že to zvládne sama, když vyšla před restauraci, obžalovaný ji opětovně začal slovně urážet, přitom ji chytl za ruku, aby nemohla odejít, poškozená mu vysmekla se mu a šla do bydliště Aleny B[REDACTED] vyzvednout nezletilé dcery, obžalovaný tam dojel ve vozidle, začal zvonit na zvonek u domu a slovně se dožadovat, aby poškozená z domu vyšla,

t e d y

jednak jiného násilím nutil, aby něco konal,

jednak dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,

3) v období od 7.1. do 6.5.2016 v [REDACTED], ul. [REDACTED], okres Kladno, v místě bydliště poškozené Petry H[REDACTED], dále v Kladně a v Praze, v místě zaměstnání poškozené Petry H[REDACTED] a na dalších blíže nezjištěných místech, jí několikrát denně telefonoval a posílal SMS na její mobilní telefon č. [REDACTED], v níž ji urážel, dne 5.5.2016 v 14.43 hodin jí poslal SMS, ve které jí uváděl, aby vážila slova, že jí může něco "bouchnout pod zadkem", že by mohla mít problémy, které by nerozdýchala, dne 6.5.2016 v 13.00 hodin jí poslal MMS, na které byl vyfocen dvůr jejího bydliště a opravovaná kanalizace, čímž u ní vzbudil obavu, že mohl neoprávněně vniknout na pozemek a pořídit tyto snímky, snímky jí poslal s

dodatkem "měj se", tímto jednáním vzbudil obžalovaný u poškozené důvodnou obavu o svůj život a život a zdraví nezletilých dcer Anny a Alžběty H[REDACTED],

t e d y jinému vyhrožoval usmrcením, těžkou újmou na zdraví takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu,

č í m ž s p á c h a l

ad 1) v jednočinném souběhu

jednak

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst.1, 2 písm. d) tr. zákoníku

jednak

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku,

ad 2) v jednočinném souběhu

jednak

přečin vydírání podle § 175 odst.1 tr. zákoníku,

jednak

přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku,

ad 3)

přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

za tento a sbíhající se přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 tr. zákoníku, za který byl odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 sp. zn. 2T 175/2015 ze dne 7.12.2016 ve znění rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 5To 35/2017 ze dne 1.3.2017,

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **4 /čtyř/ roků**.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s **o s t r a h o u**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se mu ukládá **trest propadnutí věci**, a to pistole ČZ v.č. [REDAKCE] se dvěma zásobníky, čtyři kusy nábojů ráže 7,65 Browning a tlumiče hluku výstřelu.

Zároveň se **ruší výrok o trestu** v rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 sp. zn. 2T 175/2015 ze dne 7.12.2016 ve znění rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 5To 35/2017 ze dne 1.3.2017, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se mu ukládá **ochranné léčení** psychiatrické, které vykoná ambulantní formou.

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj tak, jak byl zjištěn a popsán ve výroku tohoto rozhodnutí.

Obžalovaný ke shora uvedeným skutkům popřel, že by se těchto dopustil. Poukazoval na to, že ani poškozená nikde během let neuváděla, že je týrána. Obžalovaný popřel, že by poškozenou fyzicky napadl, připustil ale, že v dubnu 2011 skutečně k fyzickému konfliktu došlo. Poukazoval na to, že poškozená tehdy přišla domů opilá. Připustil, že poškozená tehdy volala i policii, která mu dávala dýchnout, když poškozená tento úkon odmítla. Od té doby k žádnému fyzickému násilí, konkrétně k bití, nedošlo. Poškozená mu nikdy neřekla, že by od této události s ním nebyla schopna sexuálního soužití. Jejich zdrženlivost si v této oblasti vysvětloval tím, že je vytižena péčí o děti. Sexuální soužití ale nebylo přerušeno zcela, vždy některý z nich dal signál o zájmu o sex, poškozená takový signál dávala například, když potřebovala nové auto nebo nějakou jinou věc do domu. Dále obžalovaný uvedl, že doma měl zbraň, poškozená o tom věděla a věděla i, kde ji má ukrytou, aby se k ní děti nedostaly. Pokud se měl vyjádřit k tomu, že vložil pistoli poškozené do ruky, tak k tomu jako příklad uvedl, že v žalovaném období jej poškozená dvakrát probudila s tvrzením, že ji měl znásilnit. K takové události došlo na jaře 2014, kdy současně studovala a seznámila se tam s nějakým doktorem, s tím si měla telefonovat v nočních hodinách a obžalovaný to uváděl v kontextu s událostmi zmíněnými shora. Dále obžalovaný uvedl, že možnost, proč poškozená uvádí, že ji psychicky týral, spatřuje v tom, že nechtěl, aby dvojčata hovořila anglicky, aby si říkala například o jídlo anglicky, když sotva začínaly mluvit a dále mohla vnímat, že jí nevychází vstříc, když nechtěl dát dvojčata do anglické školky do Prahy v Dejvicích, což mělo stát 28 000,- Kč a když nepřijal a vykázal z domu dvě ženy, které poškozená najala za 20 000,- Kč jako chůvy. Dále obžalovaný řešil finanční záležitosti rodiny, vztah rodiny k příbuzným poškozené, líčil i finanční výpomoci jejich rodiny příbuzným. Uvedl, že v době, kdy měl poškozenou znásilnit, v domě nebydlel, neboť jej vyhazovala každé jaro i každý podzim, potom se ale po nějaké době vždy vrátil. Naposledy se odstěhoval 5. ledna 2016. Ke skutku pod bodem 3) obžalovaný uvedl, že ode dne, kdy odešel ze společného bydliště až do dne, kdy byl vzat do vazby, si mu poškozená nestěžovala, naopak mu psala SMS zprávy, kde mu nabízela přátelství a několikrát za ním přijela do jeho garsoniéry, kde v tu dobu bydlel. Ke skutku pod bodem 2) obžalovaný uvedl, že od dne 6. ledna po odstěhování se již ve společném bydlišti nebyl, o žádnou schůzku v garáži poškozenou nepožádal, proto se skutek stát nemohl. Připustil, že taková schůzka se stala v průběhu února, kdy skutečně sníh byl a on pracoval v domě u poškozené, protože tam měl stále počítač. V tomto období, i v březnu a dubnu, do bývalého společného bydliště vždy jel přes den pracovat, nakoupil, uvařil a potom odjel do

svého tehdejšího bydliště. Dále líčil, jak v této době nechal poškozené opravovat poškozené auto, to byl i důvod, telefonního hovoru, který s ní měl. Když jí auto přivezl, tak při té příležitosti si s ní chtěl vše vysvětlit. Poškozená chtěla poté, co začal hovořit, odejít, proto ji držel za ruce, radil jí, aby navštívila psychiatrii. Je pravdou, že potom začala utíkat a zaběhla do hospody. On zaparkoval, pěšky odešel do restaurace, vešel dovnitř, poškozená tam stála, kupovala si cigarety, hostinský ho viděl. Vyšli s poškozenou ven, nechtěla si tam dát kávu a společně si sednout, venku normálně pokračovala ke kamarádce. Není pravdou, že by jel za ní, je ale pravdou, že když ke kamarádce zašla, prozvonil ji domácím zvonkem, aby zavolala poškozenou, že už je večer a aby šla s děvčaty domů. On s Alenou B. [REDAKCE] tehdy hovořil, ona vykoukla ve svém bydlišti z prvního patra poté, co u nich zazvonil. Dále obžalovaný uvedl, že pokud je mu kladeno za vinu množství telefonních hovorů a zpráv, tak takové množství hovorů měli oba dva, on i poškozená. Poukazoval na to, že musel telefonovat poškozené často, protože mu často telefon nebrala. Obžalovaný dále uvedl, že během inkriminované doby docházel k psychiatrice, podle jejího předpisu bral léky. Kromě toho si kupoval další běžně dostupné léky. Během dotčené doby pili s poškozenou bílé víno, chodil na pivo, vypil dvě, tři piva, domů kupoval nealkoholické pivo. Pokud s poškozenou doma pili víno, vypili třeba tři lahve. Poškozená si víno ředila vodou. Obžalovaný uvedl, že si o sobě nemyslí, že by byl na alkoholu závislý. Dále obžalovaný vypověděl, že i když měl doma do poslední chvíle pistoli, není pravdou, že by poškozenou vyzýval, aby jej zastřelila. Nezastřelil také ani jednoho z jejích psů. Pokud jí poslal zprávu, že jí může něco bouchnout pod zadkem, tak nešlo o výhrůžku, ale vztahovalo se to k tomu, že začala doma dělat výkop a přípojku na kanalizaci, radil jí, že by bylo lepší opravit elektřinu. Dále obžalovaný doplnil svá tvrzení o tom, že poškozená v době, kdy bydlel v garsoniére, za ním jezdila a uvedl, že když za ním přijela, měla tam od něho nákup, dala si pivo, cigaretu, došlo k intimnímu styku a potom zase odjela. Obžalovaný uvedl, že nákupy, které pořizoval, si fotografoval a občas je posílal i dívkám, aby měly radost. Poškozená si pro nákupy jezdila po józe právě proto, aby si nákup odvezla. Dále obžalovaný opakovaně poukazoval na to, jak finančně rodinu zajišťoval, co vše platil a jak nákladně si poškozená za jeho peníze žila.

Z výpovědi poškozené Petry H. [REDAKCE] bylo zjištěno, že se s obžalovaným poznala v advokátní kanceláři, kde si zařizovala rozvod se svým manželem. Obžalovaného tam potkávala a tím začal v dubnu 2004 jejich vztah. Ve vztahu bylo na začátku vše v pořádku, je pravdou, že již tehdy ji zarážela intenzita emocí vůči bývalé manželce a bývalé přítelkyni, nemohl se srovnat s rozchodem, opakovaně hovořil o tom, že byly na peníze, že přítelkyni všechno dal, kupoval jí auta a ona ho pak vyhodila na ulici bez ničeho. Nedokázal se s tím vyrovnat a musel to řešit s doktorkou P. [REDAKCE]. Ona tomu ale nepřikládala příliš váhu, byla do obžalovaného zamilována, chtěli se i brát, ale potom svatbu zrušil. Přesto tvrdil, že chce být s ní a že chce děti, i když ještě asi dvakrát nebo třikrát došlo během vztahu k rozchodu a vždy během rozchodů obtelefonovával její přátele, jaká je hrozná, že po něm chce peníze a pomlouval ji. Přátelé ji varovali, ona jim ale nevěřila. K tomu přispíval i obžalovaný svým tvrzením, že její přátelé zase jemu říkají ošklivé věci o ní. Přesvědčoval ji, aby s ním chodila na terapie k doktorce P. [REDAKCE]. Ona tam kvůli obžalovanému začala docházet, potom ale návštěvy ukončila, bylo to poté, co opět došlo mezi nimi k rozchodu a kdy i doktorka P. [REDAKCE] uváděla, že není nejlepší, když k ní docházejí oba partneři. Když se k ní obžalovaný zase vrátil, přesvědčoval ji, že by chtěl s ní děti, ona po dětech toužila, takže jej vzala zpět a od roku 2005 začal obžalovaný bydlet v jejím rodinném domě v [REDAKCE]. Dům ještě dodělávala a kolaudovala. Co se týče elektřiny, ta byla udělaná v mědi, má revizní zprávu, elektřina v domě je v pořádku, nikdy problémy s elektřinou neřešili, takže je nesmysl, že by se s elektřinou mělo něco stát. Není pravdou, že by obžalovaný vynaložil vysoké sumy za umělé oplodnění, neboť k tomu došlo v zařízení Gest a vše je stálo zhruba 14 000,- Kč.

Z umělého oplodnění se narodila dvojčata, ona byla šťastná, proto mnoho věcí a problémů neřešila. Obžalovaný zhoršil vztahy k její rodině a to jak k rodičům, tak i k sestře a bratrovi. Vztahy se zhoršily zvláště ve chvíli narození dvojčat, neboť vyčítal její rodině, že s ním dostatečně neoslavila narození dětí. Svědkyně uvedla, že po narození dětí se snížila její sexuální aktivita, péče o děti byla náročná, nevyspala se a obžalovaný začal být velice nepříjemný a začaly být hádky. Nebyl ochoten akceptovat, že intimní styky jsou řidší než dříve, umínil se pouze v období, kdy mu těžce onemocněl otec a bratr. Naopak v době, kdy zemřela její matka, se situace značně zhoršila. Rozdmýchával nesváry mezi členy její rodiny ohledně dědictví a to bylo období, kdy ona si občas večer dala jednu nebo dvě skleničky vína. Nikdy se ale neopíjela a nikde nikdy se po napití nechovala nevhodně. Skleničku alkoholu večer odbourala poté, co slyšela obžalovaného, jak telefonuje jeho matce a říká jí, jak se ona opila a jak se doma válí. Doprovázel to vulgárními výrazy. Proto se rozhodla, že mu už nedá možnost, aby ji pomlouval, nicméně to stejně nepomohlo. Když chtěla nastoupit po mateřské dovolené do práce, obžalovaný nebyl schopen se o děti postarat a odmítal to. Tím si musela prodloužit mateřskou dovolenou a přišla o zaměstnání, ale dostala odstupné ve výši 300 000,- Kč a tím se stala alespoň na obžalovaném finančně nezávislá, což byla pro ni velká úleva, neboť od něho stále slyšela, jak na nic nepřispívá. Proto se také rozhodla udělat si vysokou školu, aby potom lépe sehnala práci. V té době ale se musel podílet na péči o děti, což vygradovalo tím, že nemohla studia dokončit, neboť obžalovaný začal být zcela nepřičetný, vyčítal jí, že s ním nemá intimní styky, že se mu nevěnuje, neboť se musela po nocích učit. I když jí chyběla poslední zkouška, situace byla už taková, že viděla i na dětech, že jim prostředí nedělá dobře, proto studia ukončila. V říjnu 2010 začala chodit do práce a obžalovaný začal velice žárlit. Neustále jí volal do práce, rozčiloval se, že mu nebere telefon, nebral ohledy na to, že v pracovním prostředí prostě telefon nemůže brát. Začal ji napadat kvůli domnělým vztahům k jiným mužům, například k primáři oddělení. Musela hlásit odchody z práce. Pokud nezavolala, hned bylo zle. Inicioval hádky, začal ji častovat vulgárními výrazy. K tomu přidal námitky finančního rázu. V té době měla plat pouze 15 000,- Kč, což jí vyčítal. V roce 2011, když byla u nich na návštěvě Míša K. [REDAKCE], dříve Č. [REDAKCE], začala jí vyprávět, co o ní obžalovaný říká, že s ní vede i několikahodinové hovory, že ji obviňuje z toho, že ona jí hlídá děti, zatímco ona si jezdí někam užívat. Když tehdy obžalovaný přišel domů, rozčílilo ji to, pohádali se, začal s ní cloumat a napadat ji, proto mu řekla, aby si sbalil věci a odešel. Skutečně odešel a následovaly výhrušné SMSky jako smršť. Obsahem bylo, že ji připraví o práci, že jí vezme auto, připraví ji o děti, že na ně nebude platit, potom zase uvažoval o střídavé péči. Vyhrožoval jí, že ji zažaluje zhodnocení domu, protože jí vzal účty od fasády, na kterou měla úvěr a nemohla by to tím pádem doložit. Nad ránem ale přišel domů, vzbudil ji, chtěl řešit něco v obývacím pokoji, proto šla dolů. Tam na ni začal křičet, vyčítat jí chování k němu, že tak se chovat nebude, vyčítal jí, co všechno ji dal, co pro ni udělal, byl hrubý a sprostý a dal jí facku. Když mu ji vrátila, hrozně ho to rozčílilo, zatlačil ji do sedačky, začal ji bít, začal ji škrtit, podařilo se jí ho škrábnout, proto sevření povolil, odstrčila ho nohou a utekla do koupelny. Tam ale ji doběhl a zfackoval ji. Rány byly tak hrozné, že sice stačila ještě po jeho odchodu opatřit děti a odvézt je do školky, ale v práci, kam přijela pozdě, se úplně zhroutila a museli ji zavolat psychologa. Ten jí domlouval, aby událost nahlásila na policii, to ale nechtěla, byla zřejmě v šoku a měla obrovské bolesti hlavy, proto ji odvedli na rentgen v nemocnici a odpoledne ji sestra přesvědčila jít vše ohlásit na policii. Krátce po výpovědi se ale ozval obžalovaný, měl už veškeré informace jak o tom, že si nechala udělat rentgen, tak o tom, že vypovídala na policii a sděloval jí, že stejně nic nedokáže. Utvrzoval jí v tom, že má všude známé, že vše, co udělá, bude k ničemu. Když mu řekla, že s ním nebude, řekl, že jede domů a že si tam vezme veškeré papíry, proto se rozhodla z práce odjet domů, kde ale obžalovaný už byl, vzal jí rodné listy dětí, pasy, účty a další písemnosti. I když volala policii, vysmíval se jí. Policie řekla, že

děti jsou obou, že nemůže nic dělat kvůli tomu, že jí vzal doklady dětí a zase odjela. Obžalovaný se jí nadále vysmíval. Po nějaké době, cca po měsíci, se obžalovaný vrátil domů. Nikdy v těchto obdobích, kdy pobýval mimo společné bydliště, nevydržela jeho psychický teror a nechala ho, aby se vrátil. Jednou se snažil odstěhovat i věci z baráku, hodlal odstěhovat postýlky obou děvčat, v tom mu pomáhali jeho synové. Bála se, do čeho se domů s dětmi vrátí. Při jednom hovoru s Míšou Č. se od ní dozvěděla, že má doma odposlech. Zarazilo ji to, běžela se k sousedovi T. zeptat, jak něco takového vypadá, hledala vypodobněný předmět a skutečně ho našla. Běžela s ním znovu k T. a on jí potvrdil, že to skutečně odposlech je. Předmět doma položila na mrazáček a během půl hodiny byl obžalovaný doma. Hned jí začal vysvětlovat, že to nic není, že to tam bylo, když byli na dovolené, proti zlodějům. Tehdy ale byl duben a na dovolené byli v zimě. Přesvědčoval ji, aby mu odposlech vydala, nic jiného jí nezbylo, měla z něho hrozný strach. Po této události obžalovaný začal pít, posílal jí zmatené SMSky, vyhrožoval sebevraždou. Přesvědčoval ji, aby se k němu vrátila, že už nikdy nic takového neudělá. V té době poprvé kontaktovala intervenční centrum, kde jí nabídli léčbu doktorky L., kam začala docházet, neboť nebyla schopna normálně fungovat. Měla najednou pocit, že ve vztazích selhává, že už se jednou rozvedla, že je vše její vina. Proto se s obžalovaným dali dohromady, a když potom jí znovu vyhrožoval zabitím a křičel na ni, mlčela, nesnažila se ho provokovat, neboť jí vyčítal, že jej vytáčí a že stačí, aby se na něj podívala a že by ji zabil. Ze všech stran se dozvídala o sobě ošklivé věci, od jediného člověka neslyšela, že by o ní mluvil hezky. Řešili, jak zlepšit situaci po finanční stránce, rozdělili si nákupy, vaření, při kterém se střídali, požadovala po něm peníze na rodinu s tím, že bude nakupovat, ale on s tím nesouhlasil, chtěl mít kontrolu nad vším, i nad tím, co vědí. Svědkyně dále uvedla, že obžalovaný zastřelil svého psa Angela v roce 2011, když jí ho nechal v domě a ona požadovala, aby jí dával pro něj peníze, že ho ze svého neuživí. Na základě této žádosti ho na dvorku zastřelil a poslal jí MMSku s jeho fotografií. Předtím už zabil psa Vanesu poté, co roztrhala kočku a tehdy šlo o období, kdy obžalovaný byl mimo společný domov a pobýval u svého syna Lukáše. Tam byl za dobu jejich soužití dvakrát, vždy maximálně jeden měsíc. Svědkyně uvedla, že obžalovaný jí způsobil modřiny vícekrát, ale jeho chování s cloumáním a vznikem modřin nebrala jako extra ataky, na takové chování si zvykla. Strach měla z toho, když ji začal škrtit, to měla obavu, že ji skutečně zabije. Tehdy sáhla po skleničce, která byla na lince, a obžalovaný stisk povolil. Po tomto jednání byl opět mimo společné bydliště, to pobýval podruhé u syna Lukáše. Následoval ale stejný scénář, nejprve byl agresivní, potom vyhrožoval sebevraždou, pak už ji opět psal, volal, neustále ji tzv. dusil. Pokud přišel k domu a byl tam klíč v zámku, což si dovolila udělat jednou, začal ihned vyzvánět přede dveřmi na dvorku telefonem, volal, že zavolá policisty, pokud okamžitě neotevře, neboť tam má trvalý pobyt, takže ona v noci nespala, neboť nevěděla, kdy se v noci zjeví, kdy přijde a co se bude dít. Proto, aby měla klid, vždy ho vzala zpátky. Když se dohodli na pravidelném sexu, obžalovanému to po nějaké době přestalo vyhovovat, že tím mizí spontánnost, jeho jednání ji donutilo i k tomu, že mu navrhovala, aby za tím účelem chodil do bordelu. V letech 2012 až 2013 obžalovaný trpěl depresemi, období depresí střídala období agrese. Začal navštěvovat psychiatra, bral antidepresiva, ale na ně pil, takže se vše mýjelo účinkem. Žádala ho, aby alespoň před dětmi nevyvolával hádky, proto se ho při nich snažila vzít do garáže nebo na dvorek. Odmítal se starat o děti, když chtěla zajišťovat možnost zvyšování si kvalifikace, aby měla možnost lepší práce. V červenci 2014 u nich dělal ÚOOZ razii, při které se potom obžalovaného ptala, co se stalo se zbraní, řekl, že ji policii odevzdal, že by ji stejně našli. Tehdy jim policie odnesla veškeré peníze, měla tam eura na dovolenou a peníze připravené na nedoplatek vody. Po této razii obžalovaný začal pít, měl velké výkyvy nálad, pojídal větší množství prášků, tehdy uvažovala o konkrétní nabídce na lepší práci, obžalovaný ji ale neustále kontroloval v nemocnici, jezdil na ni koukat i do kanceláře, vyhrožoval jí, že zná ředitele, že ji nechá

vyhodit z práce. Dále svědkyně uvedla, že v průběhu února nebo března v roce 2015 byla s obžalovaným v garáži, kam chodili kouřit. Obžalovaný přinesl nealko pivo a ona ho v garáži pila, začaly jí těžknout nohy, nemohla vyjít schody, bylo jí divné, co se to s ní děje, když pila jenom nealko pivo, obžalovaný řekl, že jí pomůže, dovedl ji k sedačce a potom už jen cítila, že jí těžknou i ruce. Obžalovaný ji svlékal, položil ji, následně provedl orální sex a poté jí nadzvedl nohu a došlo k souloži. Následně zřejmě usnula. Neví, jak se dostala do ložnice. Řekla mu, že to udělal znovu a že to prostě nebude trpět. Vzpomněla si totiž, že se to stalo už jednou po té, co pili víno u T. a ona si všimla, že v poslední skleničce najednou měla na dně nějaký kal. I tehdy začala být malátná a vzbudila se až doma na sedačce, kde nikdy neusíná. Obžalovaný na to tehdy reagoval jako obvykle, jako když je něčím zaskočen, že prostě neodpověděl a odešel. Dále obžalovaná líčila, jak jí obžalovaný opakovaně tvrdil, že je neschopná, že bude z práce vyhozena, že ji na Kladně nikdo nevezme. Když potom začala pracovat na dvě zaměstnání, tak obžalovaný už v podstatě přestal pracovat, do práce nechodil, byl neustále doma, ještě ho přesvědčovala, že ona rodinu utáhne ze svého, stejně jí neustále říkal, že to nezvládne, že ji ve zkušební době vyhodí. Když potom v říjnu 2015 dostala chřipku, obžalovaný toho využil, přinesl jí čaj s prášky, trval na tom, že musí vše vypít do dna, následně se po několika hodinách vzbudila, byly zavřené dveře v pokoji, bylo odpoledne, bylo jí to divné a vybavila si útržky, co se před tím dělo a zjistila, že obžalovaný ji znovu znásilnil. Šla za ním do garáže a řekla mu, že to udělal znovu a že je to naposled, aby už vypadnul, měl velký vztek a najednou vytáhnul mobilní telefon a ukázal jí fotografii s jejím odhaleným přirozením tak, že byl vidět i její obličej, řekl jí, že fotografii dá na internet, nechtěla dát najevo strach, neboť v takových chvílích je obžalovaný velice agresivní, proto mu na to odpověděla v klidu a odbyla ho, i tak byl nepřítel, začal na ni ječet vulgární hrubosti a odešel. Následovalo zase období agrese, SMSek a vyhrůžky sebevraždou, potom přijel opět do garáže, řešili jeho návrat, sliboval, že už to neudělá, že je to právě proto, že s ním nespí, potom nějaké období spal v lese, když se mu rozbilo auto, spal v jiném autě, kde mu byla zima, v noci k ní přijel, prosil, aby ho vzala zpátky, bylo jí ho líto, proto řekla, že to ještě jednou zkusí. Ani v té době nebylo soužití dobré, ve snaze, aby měla klid od intimních styků, tak umožnila obžalovanému, aby si pořídil její fotografie, neboť tvrdil, že jenom ty mu pomáhají a vzrušují ho. Natáčel si ji potom, i když se vrátila z rozsvícení stromku v Prosinci, kde si dala svažené víno, které jí neseslo, a vracela se širším krokem. Bez problému se ale z toho vyspala, děti předtím uložila, žádné problémy kolem toho nevznikly. K dalšímu konfliktu došlo 19. prosince, kdy jel jejím autem a řekl jí po návratu, že ona má utrženou sedačku, že tam s někým souložila, začal jí nadávat. O vánoční svátky nechtěla brát obžalovaného k příbuzným, neboť situace už byla špatná mezi nimi. Když u nich na návštěvě i s dětmi byla, obžalovaný jí posílal jednu SMS za druhou, proto bratr řekl, aby ho vzala k nim dovnitř, proto pro něho musela jet zpět do , kde došlo zase k hádce mezi příbuznými, když tam obžalovaný při kouření venku ostatním pomlouval ji, jaká je. Později se od nich po odchodu obžalovaného dozvěděla, že jim ukazoval její nahou fotografii a říkal, že je alkoholička, děvka a další výrazy. Při jejím pobytu na horách se snažil v ní vyvolat domněnku, že za ní jede, poslal jí MMSku se svou fotografií a exteriér vypadal jako na Klínovci, kde byli i oni, ale šlo o fotomontáž, jenom ji chtěl vystrašit, že za ní jede a že se tam v nějakém okamžiku objeví. Vše vyvrcholilo 5. ledna 2016, to brala antibiotika, nebylo jí dobře, obžalovaný s ní chtěl řešit situaci, v garáži měl vůči ní jeden a půl hodinový monolog. Šlo o nadávky, výčitky a podobné útoky a tento neustálý tlak v ní začal vyvolávat sny, že ji v noci někdo škrtí a znásilňuje, probírala se zpocená, nemohla dýchat, přestávala fungovat. Honily se jí v hlavě různé myšlenky, obžalovaného se hrozně bála, nechtěla s ním jít nikdy do konfliktu. Byla si vědoma toho, že jde o člověka, který se bude mstít na všech a že to ona neustojí. Přesto se tehdy rozhodla, že takhle to dál už nejde, že chce s obžalovaným skončit, proto, když odcházela nasednout do auta a obžalovaný za ní vyběhl, co se dělej, řekla mu, že

s ním končí a aby byl pryč, než se vrátí, že mu zbytek napíše v SMS. Odjela do práce, následovaly po celou dobu telefonáty obžalovaného jak během jízdy, tak i potom během pobytu v práci. Šlo o kvanta SMS zpráv, musela mu po telefonu slíbit, že půl roku žádného muže mít nebude. Potom jí stejně dál telefonoval, aby mu dala alespoň procento šance. Poté, co se obžalovaný počátkem ledna odstěhoval, na konci ledna telefonoval, že je v jejím domě v garáži. Ona v té době bobovala s dětmi a známou Alenkou v [REDAKCE]. Když se s ním setkala v garáži, on tam byl již opilý a chtěl řešit vztah mezi nimi. Začal s ní cloumat, řeči opět nikam nevedly, proto vyběhla z garáže ven a utekla směrem k náměstí. On ji autem dojel, z okénka na ni křičel, aby okamžitě nasedla k němu do auta, když to odmítla, protože byl opilý, vyběhl z auta, opět na ni křičel a cloumal s ní, nechtěla s ním mluvit, vysmekla se mu a šla přes náměstí, myslela si, že půjde směrem ke známé Alence, ale všimla si, že obžalovaný opět nasedá do auta a stočil je a začal ji honit autem kolem stromu, který v těch místech roste. Tehdy byl sníh, bylo kluzko, oběhla strom asi třikrát, stále na ni najížděl, už nemohla, byla zoufalá, tak se rozeběhla přes náměstí a doběhla až do restaurace Sport, kde zůstala v předsínce, potom vyšel hostinský, ptal se jí, co se děje, řekla mu, že na ni obžalovaný najíždí autem. On vykouknul z restaurace, zeptal se jí, zda to je ten ve Fábii, když mu řekla, že ano, vzal ji dovnitř do lokálu, kde si sedla a informovala telefonicky Alenku, co se děje. V restauraci chvíli seděla, viděla, že auto z náměstí zmizelo, tak chtěla odejít, hosté v hospodě ale říkali, že auto stojí na zastávce se zhasnutými světly, aby ještě počkala, proto tam byla dál, řekla si o cigaretu a v tu chvíli se tam objevil obžalovaný a chtěl, aby tam s ním seděla a řešila něco, což odmítla. Vyšli před hospodu, kde s ní opět začal cloumat, nutil ji s ním mluvit a řešit jejich vztah, že tak to skončit mezi nimi nemůže, odmítla a šla uličkou směrem ke známé Alence a během cesty si všimla, že zespoda jede auto, měla strach, že jde opět o obžalovaného, proto se rozeběhla a rychle se schovala a tím se dostala až do domu k Alence. Tam ale se automaticky rozsvítilo světlo a krátce na to tam obžalovaný přijel a začal zvonit na zvonek a křičet, aby šla ven. Z pronásledování obžalovaným byla tak vyčerpaná, že se u známých zhroutila, Alenka s ním hovořila, říkala mu, že zavolá policisty, on se tomu smál, aby si zavolala, koho chce. Alenka na ni naléhala, aby už vztah mezi nimi řešila, projevovala strach o ni, ona ale nechtěla volat policii, neboť věděla, že obžalovaný pil, že jezdí a že by mu mohl být odebrán řidičský průkaz, který k práci potřebuje. Navíc byla přesvědčena, že by to pro ni stejně řešení nebylo, měla představu, že jí stejně nikdo nepomůže a že proti obžalovanému žádnou šanci nemá. Tehdy u Alenky spala i s dětmi, ráno šla s dětmi domů, a když přišli před dům, tak už tam obžalovaný zase byl. Začal se jí omlouvat, přesvědčovat ji, bagatelizovat celou událost z předchozího dne. Když mu řekla, že kdyby jí to uklouzlo, tak ji mohl přejet, vysmíval se jí. Přemlouval ji, chtěl se s ní alespoň jednou ještě vyspat, zatáhnul ji do sauny, začal ji osahávat, přinutil ji strpět to, že onanoval vedle ní. Potom odešel. Na radu sousedů T [REDAKCE] a ne jejich naléhání se potom snažila, aby se obžalovaný odhlásil z trvalého pobytu u ní, což byla pro obžalovaného příležitost opakovaně ji vyhledávat a bavit se s ní o tomto problému, klást si různé podmínky pro případné další styky mezi nimi, chtěl jí podepsat odhlášku z trvalého pobytu jen tehdy, když za ním bude jezdit do jeho bydliště, až bude mít chuť na sex. Svědkyně uvedla, že mu nakonec toto slíbila, neboť si byla vědoma toho, že takový okamžik nenastane a to mu také rovnou řekla. Potom ale stejně odhlášku nepodepsal, kladl si další podmínky, bazíroval na slovíčkách, která musela napsat do tiskopisu, vždy si ofotil to, co připravila. Potom zase na ni naléhal, že on odepíše odhlášku, ale aby ji nepodepisovala ona, aby si ji nechala jen jako pojistku do budoucna. I v této době ale do jejich společného bydliště docházel v dopoledních hodinách v pracovní době s tím, že tam měl sídlo své firmy a docházel tam pracovat. Poté, co se v lednu odstěhoval, řešil s ní soustavně telefonicky a SMSkami setkávání se s dětmi, domluvili se na výletech, první návštěva dopadla dobře, dětem se líbilo, i když říkaly, že je otec odveze k babičce a potom sám jede do hospody a potom řídí pod vlivem alkoholu, což jí vadilo. Další návštěvy už

nedopadly dobře, dívky vyprávěly, že obžalovaný byl opilý a děvčata z toho byla vystresovaná, navíc na nich vyzvídal, kdo k nim chodí, jestli mají nějakého strejdu apod. Při další návštěvě přišly uplakané, že se jim vysmíval, jaké mají boty, že chodí jak „socky“. Dále poškozená uvedla, že k obžalovanému společně s dětmi jela poprvé 13. března, tehdy se jí rozsvítilo něco v autě a obžalovaný slíbil, že se jí na to podívá. Poslal děti na hřiště, udělal oběd, po obědě, když byly děti na hřišti, přesvědčoval ji, že si koupil novou postel a polštáře, co má ráda, chtěl, aby si na postel lehla, aby po ní zůstala vonět, nechtěla, dotlačil ji tam, když se posadila a řekla mu, že nechce mít s ním styk, řekl, že to potřebuje, že to udělá, položil ji, začal ji osahávat, přesvědčovala ho, aby toho nechal, že jí ubližuje, přesto žádné sliby nedodržel a ke styku došlo. Nechtěla proto k němu znovu jezdit, přesvědčoval ji, věděla, že začal chodit už k psychiatrice a ta že jej přesvědčuje, že nemohou úplně přetrhat vztah mezi sebou, že musí udržovat kontakty, požadovala, aby ji nechal v klidu alespoň měsíc, neakceptoval to, chtěl jí něco dát pro děti a vynutil si, aby za ním přijela po józe, proto za ním jela, neboť si byla vědoma, že když nepřijede, přijede on k baráku a bude tam dělat scény. Doufala, že vše zvládne, že se jeho agrese nerozjede, neboť té se velice bála. Návštěva proběhla v pořádku, při další návštěvě opět pod záminkou přijet si vyzvednout nějaké věci pro děti ji opět přinutil strpět onanování vedle ní. Potom došlo ještě k jedné návštěvě, kdy obžalovaný opět nedodržel své sliby a opět si vynutil styk, řekla mu, že už to dál takto nejde, urážel ji, byl hrubý, což u ní vyvolalo silnou nevolnost a nespavost. Uvědomila si, že tímto způsobem to dál fungovat nemůže, že obžalovaný nebude žádná nastavená pravidla dodržovat, že za ním dál jezdit nemůže, že tímto způsobem na svůj úkor klid pro rodinu stejně nezajistí. Když potom začala řešit kanalizaci, neboť si uvědomila, že jí nemají v pořádku, neboť za celá léta to obžalovaný nedal do takového pořádku, jak to mělo být, tak při prováděných pracích zjistila, že obžalovaný ví o všem, co se u nich děje, na vše reagoval SMSkami a různými výhružkami, poslal jí SMS zprávu, že by jí mohlo něco bouchnout pod zadkem, strašně mu vadilo, že na dvorku dělá výkop, vyhrožoval hrubými výrazy, komentoval momentální události u nic na dvoře a pojala podezření, že ji sleduje nějakým zařízením. Když se to opakovalo, přišla na to, že volá dcerám, zjistí, co dělá a potom ji pošle urážlivou SMSku. Odporné SMSky chodily i na adresu jejího otce, dělal zle v rodině i s jinými členy rodiny, chování obžalovaného se vyhroutilo tak, že už nevěděla, jak dál, uvědomila si, že tímto způsobem ji obžalovaný zničí, měla z něho velký strach. Výhrůžky, že se jí něco může doma stát, jí vzaly pocit posledního kousku bezpečí v domku a to ji zřejmě přinutilo k rozhodnutí, že takto to dál už nepůjde a ať se stane cokoli, že se tomu postaví, proto se obrátila na svou známou Alenku, která jí kdysi říkala, že má nějaké telefonní číslo na kriminalistku na Kladně a od ní si číslo vzala a dotyčné zatelefonovala a domluvila se s ní, že přijde podat trestní oznámení. Poškozená uvedla, že vzetím obžalovaného do vazby ale vše neskončilo, pro změnu jí začaly docházet obdobné výhrůžné SMSky od syna obžalovaného, chodili za ní i další známí obžalovaného a nutili ji vše stáhnout. Syn obžalovaného jí vyhrožoval, že na pracovišti v Kladně skončí, k tomu také potom došlo. Došlo i na výhrůžky, že nebude mít peníze, že přijde o děti, děti budou bez rodičů. Následně začal telefonovat obžalovaný z vazby, na dcery to působilo velice negativně. Kromě telefonátů psal obžalovaný dopisy jí i dětem, ve kterých se zajímal o to, co koupily, co prodaly, bylo zřejmé, že má veškeré informace o tom, co se doma děje, co si nakoupily, co prodaly a chtěl podrobnosti, za kolik co bylo. Na děti to působilo tak negativně, že dopisy nechtěly už ani číst a nakonec musela dívkám zablokovat telefony, aby se obžalovaný z vazby, případně neznámé osoby, dívkám nedovolali a sama si změnila telefon. Dopisy poškozená založila do spisu. Poškozená uvedla, že celé jednání obžalovaného vůči ní pocíťovala jako šílený útlak, neúctu, příkoří vůči sobě, pohanu, jeho jednání vůči ní jí velice ubližovalo, zároveň ubližoval i tím, jak se choval k její rodině. Jednání obžalovaného vůči ní trvalo i před rokem 2011, to ale šlo pouze o nadávky, vulgaritu, případně cloumání, od roku 2011 ale jeho chování vygradovalo právě

prvním atakem, kdy ji zbil. Od té doby jeho agrese vzrůstala a jeho chování vůči ní trpěla stále více. S obžalovaného má strach, ten vyvolalo právě jeho jednání vůči ní, soustavně na ni vyvíjel nátlak, aby mu neustále ustupovala, aby si vymohl vše, co si vymyslel, dostával jí do obrovského stresu, z kterého byla vynervovaná, až to došlo tak daleko, že se v noci budila, měla ošklivé sny a právě se začala obávat o svůj psychický stav a rozhodla se vše řešit. Konfliktů, které obžalovaný vyvolal za tu dobu, bylo nepočítaně, navíc ve svém okolí o ní šířil pomluvy, že je na peníze, že ho stojí moc peněz, navíc že je alkoholik, že nepřispívá na domácnost a nevydělává peníze, což se k ní vracelo, neboť někteří lidé jí tyto řeči donesli. Se známými o ní hovořil hlavně ve vztahu k alkoholu a k financím, s ní ale hovořil hlavně ohledně sexu, který neustále vyžadoval a nechápal, že ona na to myšlenky při jeho chování nemá. Stalo se také, že se vzbudila v noci a cítila, že jí dává něco do ruky, když se probírala, šlo o jeho pistoli. Vysvětlil jí, že chce, aby ho zastřelila. Ona sama je ale přesvědčena o jiné snaze obžalovaného, obává se, že naopak se měla zastřelit jakoby ona sama. Jednou nebo dvakrát také obžalovaný odešel ven před dům s tím, že se jde zastřelit a potom byla střelba slyšet ze dvorku a když vyšla ven v obavě, že se zastřelil, stál venku a smál se tomu. Poškozená rovněž vypověděla, že vlivem chování obžalovaného vůči sobě musela vyhledat pomoc v intervenčním centru a to v roce 2011, následně potom navštívila toto centrum někdy v průběhu dubna 2016 a obrovský psychický tlak na svoji osobu ze strany obžalovaného řešila s doktorkou L. [REDACTED].

Z výpovědi svědka Lukáše H. [REDACTED], syna obžalovaného, vyplynulo, že poškozenou H. [REDACTED] neměl rád, stejně tak ani dvojčata jeho otce a vídal se s nimi pouze sporadicky, sám to odhadl na dva případy do roka. S otcem se scházel a otec u něho i opakovaně bydlel, když byl z domova od poškozené vyhozen a k tomu došlo několikrát, kdy bydlel asi třikrát u něho, jednou bydlel u babičky, tedy u jeho matky a naposledy si opatřil samostatný byt. Pokud u něho bydlel, vždy to bylo na zhruba tři měsíce, následně se zase k poškozené vrátil. O soužití svého otce s poškozenou měl informace od obžalovaného, ze kterých poznal, že doma dělá vše sám, nakupoval, vařil, staral se o děti. Od otce věděl, že veškeré náklady na domácnost nese sám, vše platí stejně tak jako sta tisícové dovolené u moře i na horách, vysoké výdaje měl při návštěvách obchodních domů s rodinou, dělal velké nákupy, vše platil obžalovaný ze svého, to usuzoval svědek z toho, že poškozená pracovala jako zdravotní sestra na necelý pracovní úvazek a nemohla mít proto vysoký plat. Svědek dále uvedl, že obžalovaný poškozené nedával žádné peníze na domácnost, vše obstarával sám. Dával jí pouze peníze tak, že jí je přicvakával na lednici a to byly peníze pouze pro ni na její kapesné. Dále od obžalovaného z rozhovorů s ním věděl, že poškozená chodí s kamarádkami na víno, on v té době nemohl jít do restaurace s ním, neboť obžalovaný mu vždy řekl, že hlídá děti. To, že obžalovaný doma vařil, mu potvrdila i babička, která k nim docházela za děvčaty v neděli na obědy. Svědek uvedl, že mu připadalo, že poškozená obžalovaného využívá, že se u nich vše točí kolem financí. Když pobýval mimo domácnost, dělala mu problémy s návštěvami dětí, ale ochotně mu je půjčila třeba na Matějskou, usuzuje, že mu je půjčila proto, že na Matějské se utratí hodně peněz. Od obžalovaného věděl, že když bydlel v garsonce, že tam za ním poškozená normálně jezdila vždy po józe a že tam měli mezi sebou intimní styky, to mu říkal otec. Říkal mu, že se tam přijela podívat na novou televizi, že si tam chtěla vyzkoušet koupelnu, a proto se tam sprchovala. Uvedl, že když s otcem byl v době, kdy doma už nebydlel, pořád si s poškozenou psali SMS zprávy. On sám s poškozenou samostatně hovořil za celou dobu pouze asi dvakrát, jednou to bylo, když mu telefonovala, že si obžalovaný vzal lék Lexaurin, zapil ho vínem a řekl, že spáchá sebevraždu a telefonovala mu, že v tu dobu spí v autě. O tom, že by ji měl obžalovaný znásilňovat či nějakým způsobem týrat a ubližovat jí, o tom se mu nikdy nezmínila, s takovými problémy se mu nesvěřila. Když byli u nich na návštěvě a obžalovaný cokoli o soužití nebo o ní vyprávěl, provázela to odmítavými

posunky, z toho usoudil, že chce jeho řeči zesměšňovat. Svědek uvedl, že se domnívá, že celé trestní oznámení je motivováno tím, že se poškozená obávala, že poté, co si obžalovaný pro svůj pobyt pořídil vlastní garsonku, už se k ní nebude chtít vrátit. Svědek dále uvedl, že na poškozené mu nejvíce vadilo, že si od něho a jeho bratra poté, co byl obžalovaný zadržen, vzala 7 000,- Kč, které jí přijeli nabídnout, aby měla na obživu pro děti. Přitom později mu otec řekl, že to bylo zbytečné, neboť měla doma v hrnečku 20 000,- Kč. Nevysvětlil, jak mohla mít peníze od obžalovaného v této částce v hrnečku, když tvrdil, že jí obžalovaný kromě peněz, přicvakávaných na ledničku jako kapesné pro ni, jiné peníze nedával.

Z výpovědi svědka Felixe Š[REDAKOVANÉ], otce poškozené, vyplynulo, že se s rodinou své dcery, tedy poškozenou a obžalovaným, příliš nestýkal, návštěvy nebyly časté. O tom, že by byly v soužití mezi oběma nějaké problémy, si mu dcera nestěžovala. Příležitostně je obžalovaný zval na nedělní obědy, které uvařil, nebo udělal pohoštění a poseděli na zahradě. Ví o tom, že obžalovaný občas z domova na delší dobu odcházel, důvody neznal, varoval ho, když se viděli, aby vše urovnal, aby si vážil rodiny. Obžalovaný se vždy po nějaké době zase k rodině vrátil. Svědek uvedl, že obžalovaného nikdy neslyšel, že by o jeho dceři, tedy poškozené, hovořil pozitivně, nikdy se kladně nevyjadřoval k její péči o rodinu a děti. U obžalovaného se vždy všechno točilo pouze kolem financí. Slyšel od něho, že poškozená hodně utrácí, že jí nechá doma peníze a během několika dní, že jsou utracené. Říkal mu, i že poškozená pije. Bylo i určité období, kdy tomu věřil, varoval ho, aby s tím tedy něco dělal. Potom pozoroval, že obžalovaný dělá pravý opak, neboť naopak domů neustále alkohol kupoval a nosil. Jednalo se i víno. Pokud žila jeho první manželka, matka poškozené, tak obžalovaný se k ní choval velmi špatně, nelíbilo se mu, jak s ní hovoří. Neví o tom, že by obžalovaný do rodiny půjčoval peníze, ví ale, že obžalovaný daroval částku 10 000,- Kč jeho snaze, aby mohla jít na umělé oplodnění. Daroval jí to při příležitosti jejích narozenin. Dále svědek uvedl, že při příležitosti opravy kanalizace, do které se chtěla pustit poškozená sama, když obžalovaný doma již nebyl, tak se jej ptal na situaci kolem domu, chtěl vědět, jak je to tam kvůli kanalizaci udělané. Obžalovaný tehdy přišel a ukazoval mu při tom nahou fotografii jeho dcery a řekl mu, že ji takto doma našel. Tvrdil, že byla tehdy opilá. Ptal se potom na to dcery a teprve tehdy se od ní dozvěděl o problémech v soužití mezi nimi, a co jí obžalovaný dělá. Tehdy usoudili, že jediný, kdo by mohl obžalovaného ještě přimět ke změně jeho chování vůči ní, by mohla být jeho matka, svědek uvedl, že proto telefonoval matce obžalovaného a sjednal si s ní schůzku, respektive návštěvu u ní. Než ale k návštěvě došlo, ona ji odvolala, řekla mu, aby nechodil, že je nemocná. Později ale zjistil, že návštěvu odvolala proto, že obžalovaný jí namluvil, že si on chce k ní přijít vypůjčit peníze na opravu kanalizace. To ale nebyla pravda, nic takového ho nenapadlo, ani o ničem takovém s nikým nehovořil. K telefonátu matce obžalovaného se rozhodl proto, že viděl, že dcera je z celé situace ve velmi špatném psychickém stavu a bál se, aby se nezhroutila.

Z výpovědi svědkyně Zdeňky T[REDAKOVANÉ], sousedky obžalovaného a poškozené, bylo zjištěno, že se znala s oběma, obžalovaný během posledního roku a půl se jí začal intenzivně svěřovat s jejich rodinným životem a s problémy. S poškozenou se tak často nevidala, neboť ta chodila do práce. Obžalovaný se jí svěřoval, jak je zoufalý ze soužití s poškozenou, vyhledal i psycholožku, byla s ním v kontaktu každý den, neboť v tu dobu byla pracovně neschopná. Vídali se osobně, měli mezi sebou telefonické kontakty, posílal jí SMS i MMS zprávy. Je pravdou, že obžalovaný jí například sděloval, že ho poškozená zase nařkla, že jí dal něco do pití a potom znásilnil. Bavili se o tom, aby jí nabídnul, aby šla na stěry nebo na krev, což ale ona odmítla. Je pravdou, že o tomto se dozvěděla i od poškozené, která se jí také svěřila, že jí dal obžalovaný něco do pití a potom ji znásilnil, ona to ale věděla předtím už od obžalovaného a reagovala na to podle verze obžalovaného. Pokud se společně navštěvovali,

tak je pravdou, že společně třeba vypili lahev vína, obžalovaný pil většinou pivo, ona a poškozená si víno ředily vodou. Když se po takových událostech rozcházel, byli pobaveni, byli v pohodě, ale další den obžalovaný u nich ťukal a tvrdil, že obžalovaná vypila ještě další lahev vína, že se zavřela v garáži a že začala být agresivní a začala ho vyhazovat, že křičela, že má chuť na sex a vyžadovala jej, což se jemu podle jeho slov přičilo, tak ji uložil do postele a dal ji spát. O takovýchto událostech poškozená jí ale nikdy neříkala. O tom, že by poškozená sama někdy přišla domů opilá, tak to jí vyprávěl obžalovaný jednou, že se tak stalo, když se vrátila z rozsvícení stromku, že jí tam nesedlo pití červeného vína, které se tam podávalo. Dále svědkyně uvedla, že poté, co ji obžalovaný informoval, že ho poškozená z domova vyhodila, tak ji v následujících zase dával na vědomí, jak mu telefonuje, že se jí stýská apod. Rovněž ví o tom, že když doma nebydlel, že nejprve jezdil ráno a vozil děvčata do školy, potom mu to ale poškozená zakázala a dívky jezdily autobusem, proto jezdil kontrolovat dívky z auta a vždy u ní zaťukal, že jde na kávu a informoval ji, že byl dívky zkontrolovat, že je všechno v pořádku a také jí vyprávěl, že poškozená za ním jezdí do garsonky, kterou si opatřil, měla se u něj stavět, když jezdila z jógy. O tom ví proto, že obžalovaný jí v takových případech telefonoval, aby se podívala z okna, zda poškozená dojede v pořádku, jestli zajíždí autem do garáže, že byla u něj. Také ji informoval, co jí s sebou dal, říkal jí, i že se jim to vymklo a že skončili v posteli, to jí říkal opakovaně, je pravdou, že jí posílal i po telefonu fotografie nákupu, který si poškozená od něho odvážela. Posílal jí i různé jiné fotografie, když byl například někde s dětmi v této době apod. Je pravdou, že poškozená se jí svěřila, i že jsou mezi nimi hádky, že je k ní vulgární, někdy bývala v klidu, někdy se ale celá klepala. Dále svědkyně vypověděla, že obžalovaný ji i informoval, že chce spáchat sebevraždu, telefonoval jí, že spolknul prášky na spaní, nechtěl říct, kde je, tehdy jako motiv uvedl to, že jej poškozená stále vyhazuje a že už to v jeho věku na něho doléhá. V době, kdy bydlel s rodinou, se stávalo, že k ní přiběhl, že uvařil večeři, že se měla poškozená vrátit v určitou hodinu s děvčaty z kroužků, ale že už je více hodin a že ještě nepřijely. Přiběhl se s tím svěřit vždy k ní, protože nechtěl poškozené telefonovat, říkal, aby si nemyslela, že ji stále kontroluje. Také jí vyprávěl o tom, že do její rodiny napůjčoval peníze, ale oni je nechtějí vracet, že to berou nikoliv jako půjčky, ale jako dary. Svědkyně k dotazům obžalovaného uvedla, že je pravdou, že v době, kdy byl pryč od rodiny, jí posílal SMS zprávy s tím, že jí preposílá SMSky, které měly být jemu zasílány poškozenou. Dále svědkyně popřela tvrzení obžalovaného, že by její syn měl doma pistoli, která patřila obžalovanému.

Z výpovědi svědkyně Michaely K. [REDAKCE] vyplynulo, že zná poškozenou Petru H. [REDAKCE] již od základní školy a obžalovaného poznala, když začal s poškozenou žít. V té době byla s H. [REDAKCE] blízkou přítelkyní, navštěvovaly se, když se narodila dvojčata, vypomáhala jí. Potom měly období, kdy si nerozuměly, což souviselo právě s obžalovaným, neboť ona měla na jejich soužití jiný náhled, nerozuměla si s obžalovaným a něco jí vadilo. Z počátku to řešila tak, že odcházela vždy, když obžalovaný domů přišel. Vadilo jí, že obžalovaný je vůči poškozené despotický, žárlil na ni, dostával se do takového stavu, že byl na ni sprostý, neurvalý a agresivní. Pokud ví, tak poškozená od něho nedostávala peníze na domácnost, veškeré nákupy obstarával sám. Ona s ní, pokud šly ven, chodily pouze do lesa. Někdy si daly skleničku vína, ale pouze u poškozené doma, nikam spolu na víno nechodily. Peníze tedy společně nikde neutracely. Poškozená si jí na problémy v soužití nestěžovala, spíše se stala vyplašenou, zakřiknutou a nevěděla si s tím rady. Obžalovaný ji velmi často kontaktoval, domníval se, že poškozená má muže a ona o tom ví. Neustále mu vysvětlovala, že péče o dvě malé děti a o domácnost není jednoduchá a že nemůže mít proto představu, že s ním bude poškozená spát dvakrát denně. On si soustavně stěžoval, že s ním nechce po sexuální stránce nic mít. Ví o tom, že poškozené ubližoval, že ji chytal pod krkem, strkal do

ní, držel ji násilím u zdi, vyhrožoval jí, šlo prostě o výlevy, které ona považuje na ubližování. Pokud poškozená už měla takového jednání dost, tak přišel okamžik, kdy se tzv. postavila na zadní a obžalovaného vyhodila. On v takové chvíli si skutečně věci sbalil a odešel, neboť je povahově takový, že se v daný moment urazí a uposlechně, co se po něm chce. O to ale i byl stav později horší. Obžalovaný na ni čekal všude, vyhledával ji, litoval, prosil, sliboval, odkazoval na společné děti. Poškozená potom vždy podlehla tlaku, nechala se přemluvit, vždy se vyjadřovala v tom smyslu, že tak učinila, aby byl klid a obžalovaný se zase domů vrátil. Dále svědkyně uvedla, že ví od poškozené, že měla podezření, že ji obžalovaný nějak znehybnil či omámil a potom znásilnil a měla podezření, že se tak stalo opakovaně. S tím se jí svěřila. Ví také o tom, že poškozená za obžalovaným, když bydlel jinde, jezdila, ale bylo to proto, že on na ni dělal nátlak. Čekal na ni v práci, telefonoval jí, soustavně ji kontaktoval a jeho tlaku není jednoduché odolat. Svědkyně uvedla, že událostí, kterým byla přítomna či se kterými se jí poškozená svěřila, bylo mnoho. Byla přítomna i tomu, že obžalovaný poškozenou napadnul, přirazil ji tehdy ke zdi, hrubě jí nadával, ponižoval ji, vyzdvihoval sebe a svou schopnost zajistit, aby rodina neumřela hladu. Svědkyně rovněž uvedla, že poměrně často, cca ve třetině případů, kdy byla u nich na návštěvě, se obžalovaný vracel domů v podnapilém stavu. Vysvětlovala si to tím, že obžalovaný zřejmě ví, že ona poškozené s dětmi pomáhá, a proto z práce nepřišel domů a šel někam pít. Svědkyně také uvedla, že poškozená se během let velmi změnila, od mládí ji znala jako velice sebevědomou, pracovitou a hrdou ženu, znala i její předchozí muže. Při soužití s obžalovaným se však poškozená velmi změnila, začala být velice submisivní, ustupovala, mlčela a podřizovala se, bylo to velmi dobře znát. Obžalovaný jí svým chováním vůči ní bral hlavně pocit soběstačnosti a chytrosti a schopnosti postarat se o sebe. Svědkyně rovněž uvedla, že se jí poškozená svěřovala, že se v noci probudila na gauči, že měla absolutně okno, nevěděla, co s ní je, rozpoznala obžalovaného, jak se snaží o orální sex. Rovněž se jí svěřovala, že jindy se zase vzbudila v noci a obžalovaný nad ní stál, mířil na ni zbraní a dával jí ji do ruky. Tehdy byla z toho velice vyděšená. To, že obžalovaný skutečně zbraň měl, ví osobně, neboť obžalovaný sám jí několikrát zbraň do ruky při různých příležitostech dával. Zažila také událost, kdy obžalovaný z domova odešel a kolem druhé hodiny ranní telefonoval, že se zastřelí, potom se ozval výstřel a ona tehdy byla u poškozené, nevěděly, co mají dělat a kde obžalovaný je, druhý den byl ale v pořádku. Dále svědkyně uvedla, že při jedné návštěvě, kdy se poškozená věnovala v koupelně dětem a ona si balila věci k odchodu, obžalovaný přišel a ukazoval jí, co si pořídil. Najednou bylo slyšet, co poškozená s dětmi v koupelně dělají a obžalovaný jí řekl: „Dívej se, co mám, teď už budu všechno vědět.“ Řekl, že má po domě všude štěnice a to, co jí ukazoval, bylo nahrávací zařízení. Tehdy si to vysvětlila tak, že se chce před ní předvádět, neboť on se strašně rád něčím chválil a chtěl být chválen.

Svědkyně Alena B. uvedla, že obžalovaného a poškozenou zná od doby, kdy její děti docházely do školky s jejich dětmi. Jezdili společně na hory, vídala je při různých akcích ve škole, jinak se ale nenavštěvovali, u H. byla pouze jednou o Velikonoce, když je poškozená pozvala, jinak tam ale nechodili, neboť návštěvy u nich nebyly příjemné. Obžalovaný totiž poškozenou před nimi při návštěvě srážel, říkal o ní, že je celá matka, choval se velice nevhodně a byl jí nesympatický, proto chodila poškozená spíše na návštěvu k nim. Je pravdou, že k nim několikrát přiběhla i ve stresové situaci, kdy nevěděla, jak dál. V takových situacích jí pořád zvonil telefon a to, i když společně jeli na chalupu či někam na výlet. Telefonem stále řešila, kde se momentálně nachází a kde jsou děti. Bylo to každých pět minut další telefonát. Bylo to i v takové situaci, kdy společně jeli lyžovat. Svědkyně dále uvedla, že 23. ledna 2016 byli společně v lese sáňkovat, když se zešeřilo, šli k nim domů, poškozená měla s sebou pejska, nechtěla ho brát k nim, proto se rozhodla, že ho odvede domů a děvčata u nich nechala. Když se ale dlouho nevracela, měla o ni strach a poškozená

zavolala, že tam je obžalovaný, že si s ním musí povídat. Po další půl hodině jí napsala SMS kde je a jestli je v pořádku, ona jí neodepisovala a uplynula další hodina, za dvě hodiny jí volala celá vystrašená, že je v hospodě v [REDAKCE] ve Sportce, že se bojí, že chtěla odejít, ale obžalovaný ji nahání, proto jí nabídl, že pro ni přijede, ona se ale rozhodla, že to do kopce, kde bydlí, vyběhne, a proto ona ji vyhlížela, jestli už nejde, najednou viděla, jak přiběhla, otevřela jí dveře, ale rozsvítilo se zároveň pohybové světlo a v tu chvíli vjelo do křižovatky auto, poškozená se schovala za její auto před domem u vrátek. Potom rychle vběhla dovnitř a byla ve stavu, v jakém ji ještě nikdy neviděla. Ona byla vždy v pohodě a statečná, ale tehdy byla hrozně sesypaná, velice plakala, třásla se, byla úplně na dně. Venku zatím obžalovaný prudce zastavil u jejich baráku právě, když viděl, že se světlo rozsvítilo a začal zvonit. Zabránila tomu, aby šel otevřít její otec, šla k oknu sama, obžalovaný chtěl s poškozenou mluvit, ona říkala, že s ní mluvit už dvě hodiny, tak aby odešel a nechal ji být, on stále naléhal, zvedal na ni hlas, proto řekla, aby odešel, nebo že zavolá policisty. Na to reagoval tak, aby je klidně zavolala, že stejně nic neudělají, křičel tam, stále vyzýval poškozenou, aby šla ven, proto zabouchla okno a šla za poškozenou, která jim vylíčila, co se stalo, říkala, že obžalovaný na ni najížděl, že utekla do restaurace, hostinský se jí ptal, co se děje, druhý den, když jela nakoupit do krámu, všimla si, jak v místech, o kterých poškozená hovořila, že na ni obžalovaný najížděl, skutečně byla vyjeta kola auta do kolečka, jak to poškozená líčila. Svědkyně uvedla, že datum této události si pamatuje právě podle lyžování tehdy a předložila soudu i telefon s fotografiemi vztahujícími se k událostem s dětmi tehdejší víkend a fotografie měla v telefonu datované. Svědkyně dále uvedla, že s obžalovaným se o jejich soužití nebavila, ale poškozená jí říkala, že ji omámil prášky a proto ví, že dbala na to, aby v ledničce neměla otevřené nějaké pití, protože se bála, že by jí tam mohl zase něco dát. Říkala jí, že ji potom znásilnil. Říkala, že k takové události mělo dojít asi třikrát, já to začala vyprávět, až když ji přímo vyzvala, co se mělo tedy zase potřetí stát. Ona se totiž dlouho zdráhala vyprávět jí události z domova přímo, odhodlala se k tomu, až když jí stále zvonil telefon a bylo zřejmé, že jde o telefonáty obžalovaného, proto jí dala na vědomí, že s manželem pochopili, že u nich není vše v pořádku a proč ji obžalovaný takto stále nahání. Tím se stalo, že se jí poškozená začala postupně svěřovat. Snažili se jí poskytnout útočiště a klid. Ona se styděla za to, že byli s manželem svědky spousty telefonátů a scén, chtěla hlavně před scénami takového stavu ochránit dcery. Stávalo se také, že když byli společně na horách, obžalovaný jí posílal fotografie, které vzbuzovaly podezření, že je někde v okolí, dokonce je doprovázel, i že jede autem a za chvíli bude na chalupě. Přitom šlo pouze o konstrukce, které měly zřejmě poškozenou vyděsit, že za ní jede. Z takovýchto událostí byla poškozená vyklepaná, bála se, v noci špatně spala. Za poslední rok značně zestárla, je unavená, má kruhy pod očima. Co se týče alkoholu, tak si na horách na chalupě asi třikrát nebo čtyřikrát daly víno, poškozená ale nikdy nebyla opilá. Jednou se při rozsvěcování stromečku v [REDAKCE] spolu tzv. pískly, poškozená byla roztomilá, rozhodně nebyla nijak agresivní. Spíše na ni dopadl stres, dostávala se do toho, že plakala, byla rozrušena s tím, že to doma už nemůže vydržet, agresivní ale nikdy nebyla. K sexu už měla odpor, vše dělala jen proto, aby byl doma klid, v tomto směru bylo veškeré její jednání vynucené. I to, že poškozená jezdila za obžalovaným, když už byl odstěhován, bylo vynucené z jeho strany. Ona jí to rozmlouvala, neboť poškozená se obžalovaného bála, ale tvrdila, že obžalovaný chce dívky vidět, že tam jet musí. Také se jí svěřila, že při návštěvě obžalovaného došlo k sexu, že ji začal osahávat a potom došlo k intimnímu styku. Říkala, že to udělat nechtěla, blíže se o tom ale nebavila.

Z výpovědi svědkyně Zuzany P [REDAKCE], spolupracovnice poškozené, bylo zjištěno, že poškozenou poznala v srpnu 2015 na pracovišti. Pozorovala na ní, že bývá často nevyspalá, vynervovaná, usoudila, že doma není něco v pořádku. Poškozená jí z počátku nic neříkala, teprve později se jí začala svěřovat s tím, že je doma pod velkým tlakem. To ona poznala

poté, co ji vezla poškozená z práce nebo do práce. Poškozená totiž během jízd byla vystavena opakovaným telefonátům, v práci jí chodily SMS, měla opakované telefonáty, vše bylo od obžalovaného. Poškozená jí říkala, že tak to probíhá i doma, že musí stále něco vysvětlovat. Ptala se jí, proč to nenahlásí, ale poškozená na tom byla špatně, strašně se bála začít toto řešit, bála se hlavně kvůli dětem. Obsahem telefonátů a veškerých zpráv bylo v podstatě sledování na každém kroku. Musela říkat, kde je, kam jede, kdy přijede, soustavně se to opakovalo. Obžalovaný poškozenou často ponižoval, ona měla pořád strach, že selže v práci, že na ni nebude stačit. Obžalovaný jí vyhrožoval, že když bude s dětmi doma na paragraf, že o práci přijde, poslouchala to od něho často, vůbec si nevěřila. Její situaci v práci už všichni znali včetně vedení, ujišťovali ji, že se nic takového nestane, poškozená se jí také svěřila, že byla i fyzicky napadena, svěřila se jí i se znásilněním. Říkala jí o podezření, že dostala něco do pití, že se nemohla bránit a že k něčemu došlo. Na details se jí neptala, poškozená si potom vše připravovala k jídlu a pití sama. Na jaře 2016 na tom byla poškozená už velice špatně, doporučovali jí odbornou pomoc, také začala chodit do zařízení Rosa. Potřebovala si utřídit, co je v pořádku a co ne. Bylo vidět, že se její stav lepší, ale začaly jí chodit dopisy, které ji vždy zase vrátily do původního stavu, velmi špatně je snášela, ona viděla několik těchto dopisů, v nich bylo vyhrožováno, že na vše nestačí, že potřebuje psychiatrickou léčbu. Stejného obsahu byly i dřívější telefonáty a zprávy, jejichž obsahem bylo pouze to, co vše udělala špatně a co vše je její chyba. Poškozená bývala často ve velmi špatném stavu, velmi často plakala, obžalovaného se hodně bála. Říkala, že ji doma fotí a natáčí, aniž by o tom věděla, mělo se tak stát poté, co přišla domů opilá, že se odněkud vraceli a obžalovaný ji potom vyfotil, když jí nebylo dobře. Pokud ví, tak poškozená ale pije velmi málo, neboť často řídí. Při firemních večírcích ji nikdy pít neviděla, když byly jednou spolu, dala si pouze nealko pivo a jednou ji viděla pít vinný střík. Při společných jízdách se opakovaně stalo, že obžalovaný je ve svém autě sledoval cestou z práce. Rozhodně to ale nebyla náhoda. Svědkyně rovněž uvedla, že od poškozené ví, že za obžalovaným jezdila do jeho garsonky v době, kdy s ní již nebydlel. Dělala to proto, že si přála, aby byl klid. Svědkyně uvedla, že pro ni sice je to těžko pochopitelné, ale při znalosti situace poškozené chápe, že ze strachu, aby se neopakovalo to, k čemu docházelo doma a aby u událostí nebyly děti, jednala takto ze zoufalství. Bála se totiž, že když by odmítla k obžalovanému přijet, že on by jezdil do jejího bydliště.

Svědčce Martina K., sestra poškozené, vypověděla, že z počátku vztahu mezi obžalovaným a poškozenou docházelo k různým neshodám, poškozená se od něho několikrát odstěhovala, ale obžalovaný za ní vždy přijel a urovnali to. Potom se dohodli, že budou spolu žít v jejím domě a potom se narodily děti. Tehdy ale nastal zlom, neboť obžalovaný se někdy nehodlal o děti starat. Začaly i problémy s penězi, obžalovaný nakupoval, platil složenky, ale ostatní věci nechtěl platit. Poškozená sice o tom nehovořila, občas ale něco z hovoru vyplynulo. Když se obžalovaného ptali, jak to u nich je po finanční stránce, jaká pravidla si nastavili, říkal, že vše platí on a že si poškozená nemá na co stěžovat. Vše se ale stupňovalo a začaly slovní útoky na jejich matku. Obžalovaný byl vůči ní velice hrubý a vulgární. Jejich matka obžalovaného totiž dobře odhadla a on na to tímto způsobem reagoval. Když potom matka zemřela, začal rozeštvát cílenými nepravdami celou rodinu poškozené, chtěl poškozenou izolovat, aby se s nikým z rodiny nestýkala. Když se to nedařilo, změnil taktiku, přitlačil na ni, dokonce ji i fyzicky napadnul. Tehdy měla modřiny na krku, v dekoltu i na rukách. Kdy to ale přesně bylo, si již nepamatuje, neboť útoků vůči poškozené bylo mnoho, ví jen, že tehdy si poprvé všimla, že ve vztahu její sestry je fyzické násilí. Tehdy s bratrem jeli na rentgen s poškozenou a potom k H. a obžalovanému dali najevo, že takové soužití není možné, slíbil, že se to už nikdy nestane, že v násilí nebude pokračovat. Od té doby začal jednat jiným směrem a zahájil psychický teror, ten byl neustálý, intervaly byly delší, cca

jednou za půl roku a postupně se zkracovaly. Obžalovaný hodně pil alkohol a bral léky. Nabádala sestru, aby se obžalovaný léčil, že jeho chování je ve vlnách, nejprve je v euforii, pak se dostaví propad, intervaly se zkracovaly, nakonec už to bylo stále. Obžalovaný při snaze okolí situaci řešit vykřikoval, že všechny zná, jak policii, tak další orgány, že poškozená nemá šanci, vyhrožoval jí, že jí vezme práci, děti, barák, že přijdou o práci i oni jako její sourozenci. V období klidu se snažil, dokonce přesvědčil i ji, že několikrát říkala poškozené, že je to táta jejich dětí a že jsou malé, pak se ale ukázalo, že zlepšení jeho chování bylo pouze účelové, aby okolí tzv. ukořistil. Pak vše nastalo nanovo. Vyhrožoval, že spáchá sebevraždu, že ji připraví o děti, potom zase brečel, aby ho vzala zpátky. Mnoho lidí poškozené říkalo, že takový vztah nemá cenu, ale musela si k tomu dojít sama. Svědkyně potvrdila, stejně jako vypověděla i svědkyně Michale K. [REDAKCE], že v období po smrti jejich matky se poškozená občas napila alkoholu, šlo o jistý únik ze žalu a beznaděje, tento stav ale trval jen kratší dobu, svědkyně K. [REDAKCE] odhadla maximálně dva měsíce a i tehdy ale se poškozená chovala slušně, rozhodně se neopíjela a nedělala nikde ostudu. Potom si uvědomila, že přes alkohol cesta nevede a bez problémů se ze sklonu k alkoholu vymanila. Svědkyně uvedla, že dříve poškozená žádné psychické problémy neměla, až je obžalovaný podsouval jak jí, tak i jejich matce. Dále svědkyně potvrdila, že se jí poškozená svěřila s podezřením, že jí obžalovaný dal něco do pití, po čemž nevěděla, co se s ní děje, měla jen útržky vjemů a pocit, že ji znásilnil. Radila jí, že to měla řešit, že měla jít na kontrolu hned, říkala, že by jí ale nedovolil odejít. Od té doby si sestra hlídala, aby jí nepřinesl už ani vodu. Nějakou dobu to vydrželo, potom přišla s tím, že se to opakovalo. Svědkyně uvedla, že psychický stav poškozené se během vztahu s obžalovaným změnil, ke konci byla vystrašená, bála se o sebe, o děti i o celou rodinu, snažila se udržet agresi obžalovaného v únosné míře i za cenu toho, že sama sebe zapřela, snažila se nastavit doma sexuální režim na určité dny, věděla, že jak půjde s obžalovaným do konfliktu, že bude čelit soustavnému vyhrožování a zastrašování. Čelila soustavným telefonátům, okna její pracovny byla blízko u země a obžalovaný ji chodil kontrolovat i do práce přes okna. Obžalovaný nerespektoval, že v práci musí pracovat, soustavně ji vyrušoval telefonáty a SMSkami, nechápal, že během práce na telefonování si s ním nemá čas. Obžalovaný je osobou, na kterou neplatí a tento pojem nezná. Dále svědkyně popisovala, jak při rodinných oslavách a sešlostech se obžalovaný choval, jak urážel poškozenou, bylo to takového rozsahu, že její děti se nechtěly už těchto oslav účastnit, že to nebudou poslouchat. Stávalo se, že jakmile se poškozená zvedla a odešla něco přinést, tak hned začal proti ní hovořit, začal ukazovat i nechutné fotografie, které měl nafocené a říkal, aby se podívali, co mu zase udělala. Provázel to vulgaritami. Obžalovaný měl doma i pistoli, sama ji viděla, ukazoval jim ji, chlubil se s ní právě na jedné oslavě. Poškozená jí říkala, že ji pistolí ohrožoval, že jí ji dával do ruky a mířil s ní k její hlavě.

Z výpovědi svědka Jaroslava K. [REDAKCE] vyplynulo, že obžalovaného zná, navštěvoval jeho hostinec v [REDAKCE], kde si dal pivo, chodíval tam hrát i automaty. Dále svědek uvedl, že jednou se stalo, že do restaurace přiběhla poškozená, zůstala stát venku na chodbě, všimnul si toho, šel pro ni a pozval ji do lokálu, aby se posadila. Byla rozrušená, udýchaná, řekla mu, že ji honí manžel. Někdo jí nabídnul cigaretu, kterou tam kouřila. Za chvíli přišel obžalovaný, vyzval ji, aby z restaurace odešla, aby nedělala divadlo. Ona poslechla a společně odešli. Když ji byl pozvat, aby šla do lokálu, všimnul si, že venku jezdí auto, když odešli, nesledoval, zda autem odjeli, či jakým způsobem každý z nich odešel. Svědek uvedl, že k této události mohlo dojít někdy v únoru, byl tehdy sníh. Z výpovědi svědka bylo zřejmé, že se snaží osvědčit co nejméně okolností k tehdejší události i k osobě obžalovaného. To vysvětlil tím, že kvůli povaze obžalovaného není radno se s ním do něčeho pouštět, ani se s ním o něčem dohadovat. To je podle něho i obecný názor hostů, kteří navštěvují jeho restauraci.

Z výpovědi svědkyně nezletilé Alžběty H[REDAKCE], jejíž výpověď byla přečtena, vyplynulo, že obžalovaný doma vyvolával konflikty, zatímco poškozená se chovala dobře a snažila se konflikty a hádky urovnávat.

Obžalovaný je ze svého jednání usvědčován i listinnými důkazy. Zpráva intervenčního centra v Kladně potvrzuje tvrzení poškozené H[REDAKCE] a uvádí, že poškozená se na ně obrátila již v dubnu 2011 a další spolupráci navázala v roce 2016. Způsob a obsah komunikace mezi obžalovaným poškozenou prostřednictvím telefonu a zasílaných SMS a MMS byl zjištěn z vydaného mobilního telefonu poškozené, která vydala i soubor video nahrávek, které jí obžalovaný zaslal. Obžalovaný vydal mobilní telefon, který sám užíval a který obsahoval celkem 677 záznamů, ale kontakty s číslem mobilního telefonu poškozené byly z obsahu komunikace vymazány. Ze znaleckého posudku, který byl vypracován z oboru kybernetiky, odvětví výpočetní techniky, vyplynulo, že komunikace byla získána procesem obnovy smazaných informací v interní paměti. Takto byly získány čtyři SMS zprávy a tři MMS zprávy s číslem mobilního telefonu poškozené a vyhodnocení telekomunikačního provozu mezi číslem obžalovaného a poškozené bylo zjištěno, že v době od 6.1. do 10.1.2016 se uskutečnilo celkem 1 618 komunikací, z těchto kontaktů bylo 1 328 vyvoláno z telefonního čísla užívaného obžalovaným a 290 kontaktů bylo z telefonního čísla poškozené. Z obžaloby Obvodního státního zastupitelství v Praze 5, sp. zn. 1 ZT 141/2015, po které následoval v téže věci vynesený rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 6, sp. zn. 2 T 175/2015, ze dne 7. prosince 2016 bylo zjištěno, že vedle probíhajícího trestního řízení pro zločin organizování a umožnění nedovoleného překročení státní hranice podle § 340 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem napomáhání k neoprávněnému pobytu na území republiky podle § 341 odst. 1, 2 písm. a, b) tr. zákoníku, přečinu podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1. tr. zákoníku, přečinu padělání a vystavení nepravdivé lékařské zprávy, posudku a nálezu podle § 350 odst. 2 alinea 1. formou účastenství podle § 24/1b) tr. zákoníku, přečinu padělání a vystavení nepravdivé lékařské zprávy, posudku a nálezu podle § 350 odst. 2 alinea 2. a přečinu pojistného podvodu podle § 210 odst. 2 tr. zákoníku, kde dosud nebylo pravomocně rozhodnuto, byl obžalovaný odsouzen pro přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 tr. zákoníku a byl mu uložen trest propadnutí věci a to pistole CZ v. č. [REDAKCE] se dvěma zásobníky, čtyřmi kusy nábojů ráže 7.65 Browning a tlumiče hluku výstřelu. Ohledně tohoto přečinu rozhodnutí nabylo právní moci dne 1. března 2017, kdy bylo rozhodnuto usnesením Městského soudu v Praze, sp. zn. 5 To 35/2017. Z tohoto rozsudku vyplývá, že obžalovaný od přesně nezjištěné doby do 7. července 2014 měl ve skříni v ložnici uschovánu samonabíjecí pistoli, vícekomorový reflexní tlumič hluku výstřelu, nabitý zásobník se sedmi kus nábojů a v šuplíku nad kuchyňskou linkou měl prázdný zásobník od stejné pistole.

V průběhu trestního řízení byly vypracovány znalecké posudky a to z oboru psychiatrie, psychologie, jejich sexuologie. Ze znaleckého posudku z oboru psychiatrie a sexuologie vyplynulo, že obžalovaný netrpí sexuální deviací,

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, bylo zjištěno, že obžalovaný netrpí ani netrpěl žádnou chorobou v době činu, je u něho přítomna smíšená porucha osobnosti. Jde o osobnost emočně nevyváženou a nezdrženlivou, afektivně dráždivou, dominantní a sebestřednou. Má sníženou frustrační toleranci. V zátěži a intoxikaci reaguje impulzivně. Znalec u něho shledal počínající organický psychosyndrom a škodlivé užívání alkoholu a benzodiazepinů bez závislosti úlevového charakteru. Uvedl, že obžalovaný si ale uvědomuje účinky alkoholu na svoji osobu, stejně tak si uvědomuje i účinky benzodiazepinů a je schopen odolat jejich požití. Znalec hodnotil rozpoznávací schopnosti

obžalovaného jako zachovalé, ovládací schopnosti posoudil jako částečně snížené do poloviny vlivem prostých afektů u dekompenzované poruchy osobnosti s přihlédnutím k počínajícimu organickému psychosyndromu. V rámci toho je obžalovaný zvýšeně dráždivý, senzitivně vztahovačný, má zvýšenou citlivost, emoční zkreslení myšlení a nestabilitu emocí. Znalec uvedl, že považuje resocializaci obžalovaného za reálnou, ale sníženou a navrhnul proto uložení ochranného psychiatrického léčení v ambulantní formě.

Ze znaleckého posudku z oboru psychologie zpracovaného na poškozenou Petru H. [REDAKCE] vyplynulo, že její schopnosti správně vnímat prožité a reprodukovat je jsou nedotčené. Sklony ke konfabulacím zjištěny nebyly. Znalec uvedl, že poškozená vykazuje syndrom týrané osoby, ten se u ní projevuje poruchou přizpůsobení, která je charakterizována především úzkostně depresivním syndromem. Aktuálně poškozená trpí úzkostmi, subdepresemi, nesoustředěním a poruchami spánku. Dále znalec uvedl, že účinku benzodiazepinů mohou obecně navodit malátnost a spavost, mohou postiženého i uspat. V takovém stavu je postižený oslaben po stránce fyzické i psychické a může oscilovat mezi spánkem a stavem snížené bdělosti. Znalec dále uvedl, že poškozená nikdy neabsolvovala žádnou intenzivní léčbu, i když vyhledala pomoc v určitém zařízení, tak ale žádnou léčbu nepodstoupila, nebyla nijak medikována. Její stav snižoval kvalitu života, trpí úzkostmi, depresemi, může být sociálně stažená, nebrání jí to v péči o děti a o domácnost, ani v zaměstnání, ale stojí jí to více sil a možnost žít plnohodnotně. K tvrzení obžalovaného, že poškozená nadměrně pila alkohol, znalec uvedl, že pro takové zjištění nejsou žádné medicínské podklady, protože to obžalovaný tvrdí, nemohou takové stavy vyloučit, ale tvrdí to pouze obžalovaný, nemají k tomu žádné jiné podklady. Znalec uvedl, že nenalezli nic, co by svědčilo o takovém chování poškozené. Znalec dále uvedl, že u poškozené zjistili ambivalenci v jejích postojích, kdy na jedné straně si uvědomuje, že soužití už bylo neúnosné, je událostmi v soužití zhnusena, vzpomínky jsou nepříjemné, na druhé straně si zase uvědomuje, že k obžalovanému má určitý citový vztah. Tato ambivalence v postojích je právě jedním ze základních znaků pro syndrom týrané osoby.

Na základě provedeného dokazování tak dospěl soud k závěrům, že se obžalovaný dopustil žalované trestné činnosti a to ve všech třech shora popsanych skutcích. Obžalovaný tak svým jednáním v bodě 1) naplnil znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku i zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovaný po dobu žalovaného období se choval k poškozené, se kterou vedl společnou domácnost, takovým způsobem, že takové chování je nutné označit za psychické týrání, které později přerostlo i v týrání fyzické. Ze svědeckých výpovědí vyplývá, že obžalovaný poškozenou hrubým způsobem urážel, vyhrožoval jí různými újmami, které zařídí, např. že přijde o děti apod., ponižoval ji, přesvědčoval ji o tom, že nezvládne svoji práci v zaměstnání, když do zaměstnání nastoupila, opakovaně ji přesvědčoval, že potřebuje léčbu u psychiatra, že není schopna cokoliv zařídit, ponižoval ji i před rodinou a známými, ve kterých vyvolával úmyslné představy o tom, že doma vše zařizuje on a poškozená popíjí alkohol, opíjí se a potom není schopna cokoliv zvládnout. To dokumentoval i fotografiemi, které pořídil, když poškozená spala a které ukazoval její rodině a přátelům. Vždy k tomu využíval chvilky, kdy se poškozená od společnosti vzdálila, takže se nemohla bránit, ani vysvětlit kdy a za jakých okolností ji obžalovaný vyfotografoval apod. Toto jednání obžalovaného je potvrzováno shora slyšenými svědky, z jejich výpovědí jednoznačně vyplývá, že o tom, že obžalovaný doma vše sám zajišťuje i dělá a o údajném pití a následném chování poškozené slyšeli pouze od obžalovaného, přímé poznatky, že by se tak chovala, neměli, a to dokonce ani nejbližší příbuzní. Obžalovaný na ni nepřiměřeně žárlil, sledoval ji i v zaměstnání, nahlížel oknem do

jejího pracoviště, pokud na pracovišti na svém místě nebyla, dožadoval se vysvětlení, soustavně jí telefonoval tak, že to vadilo i při její práci a obtěžovalo i její spolupracovníky, jak vypověděli ve svědeckých výpovědích, kteří toto jeho soustavné telefonování a zasílání SMS zpráv opakovaně zaznamenávali. Od doby, co ji na jaře 2011 fyzicky napadnul a poté nebyla schopna s ním již sexuálně žít, užíval další způsoby, kterými ji psychicky deptal a to tím, že jí ve spánku vkládal do ruky zbraň, kterou evidentně dle zjištěných důkazů doma měl, kterou i ukazoval dalším svědkům a nakonec byla zajištěna v rámci úkonu jeho jiného trestního stíhání shora zmiňovaného. Bylo tak vyvráceno tvrzení obžalovaného, že by tuto zbraň doma neměl, ale že by ji měl uloženu u syna sousedů T [REDAKCE], což svědkyně T [REDAKCE] jednoznačně vyloučila. Její výpověď je v tomto bodě podepřena právě úkony trestního řízení ve věci shora již zmiňované. Pomocí této zbraně obžalovaný vydíral poškozenou, aby jej zastřelila, dále jí opakovaně sděloval v různých případech, že sám spáchá sebevraždu, v tom smyslu jí posílal i zprávy a telefonoval jí v době, kdy odešel z domova a pobýval údajně jako bezdomovec v lese a poškozené telefonoval, že sebevraždu spáchá. Dále v březnu 2015 ji omámil nezjištěnou látkou, přivedl ji do stavu bezbrannosti, takže nemohla klást odpor, přitom částečně chvilkami vnímala a znásilnil ji, poté rovněž pořídil do mobilního telefonu její snímky, které jí později ukázal a vyhrožoval, že je zveřejní na internetu, později je také ukazoval jejímu otci, tvrdil, že je to stav opilosti, v jakém domů přišla. Při hovoru o tom, co se stalo poškozené, přiznal, že se takto choval opakovaně, že to nebylo poprvé, o čemž ona sama měla již dříve určité představy, ale nebyla si tím právě pro svůj stav omámení jistá. Obžalovaný se vůči poškozené takto choval dlouhodobě, byť s ním několikrát opakovaně soužití přerušila a on se odstěhoval k někomu z příbuzných či později do samostatného bytu, v takových případech ale, jak vyplývá z důkazů, své chování vůči poškozené ještě zdůraznil v opakovaném naléhání na svůj návrat, znásobování kontaktů pod různými záminkami, pořízení nákupů, zasílání dárků či jiných věcí dcerám, dohadování se o styku s dcerami, sledování každého jejího pohybu během celého dne, navštěvování bydliště a pozorování pohybu v domě, zdáli případně od sousedů T [REDAKCE] a následné SMS zprávy o tom, co vyzoroval, co zjistil a donucení poškozené k návštěvám v jeho novém bydlišti pod různými záminkami, kterým se poškozená podrobila ve strachu, že pokud by nedošla za ním, přišel by on do jejich bydliště a způsobil by tam v přítomnosti dětí incident. Jednání obžalovaného tak nelze posoudit jinak, než právě jako trestné činy, týrání osoby žijící ve společném obydlí a znásilnění, jak shora uvedeno. Jednání obžalovaného bylo tak výrazné, že u poškozené skutečně vyvolalo vznik syndromu týrané osoby, jak bylo zjištěno ze znaleckých posudků. Toto jednání potvrdili v podstatě všichni slyšení svědci, když jej syn obžalovaného dosvědčil, že obžalovaný sám nakupoval, sám se o vše staral a rodina musela žít podle toho, co on nakoupil a zařídil. Manipulativnost jeho jednání potvrzují i četná prohlášení, která obžalovaný předložil v průběhu trestního řízení, ze kterých vyplývá, že mu jednotlivé osoby potvrdily to, co jim bylo zadáno, totiž chování obžalovaného bez ohledu na to, že by hodnotily chování ostatních členů rodiny. To je zřejmé z prohlášení založených ve spisu od např. G [REDAKCE], jeho známé, dále od obsluhy baru, od zimního hoteliéra, kam jezdila celá rodina na dovolenou, k takovému prohlášení se propůjčila i lékařka dětí, prodavačka v [REDAKCE] a další osoby.

V bodě 2) výroku tohoto rozhodnutí obžalovaný svým jednáním naplnil znaky skutkových podstat přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku a v jednočinném souběhu přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný v době, kdy odešel ze společné domácnosti s poškozenou, pod záminkou, že proberou okolnosti ukončení jejich vztahu, ji přilákal do garáže v bydlišti poškozené, kde už byl, pil tam pivo, jí nalil víno a dohadoval se s ní, což dle poškozené bylo pouze jednostranné, a když se rozhodla odejít pro děti, zastavil ji, začal do ní strkat, vymlouvat jí konec jejich vztahu a jeho chování přerostlo

opět ve vulgarity, poté, když odešla, začal ji pronásledovat autem, když ji dojel, začal na ni křičet, chtěl, aby k němu nasedla, chytal ji tak, že jí způsobil podlitinu na ruce, nutil ji, aby poslouchala jeho naléhání a když utekla a skryla se v restauraci, přišel tam za ní, nařídil jí, aby šla domů, když uposlechla, opět před restaurací ji urážel, chytal za ruku, nechtěl ji pustit, když se mu vysmekla a utekla do bydliště své známé, kde měla dcery, obžalovaný za ní dojel a dožadoval se opět kontaktu s ní. Takto činil na veřejnosti, jeho chování pozorovaly další osoby, ať již v restauraci, tak před domem Aleny B[REDAKCE]. Tam jeho chování vzbudilo pozornost nejen B[REDAKCE], ale i jejího manžela a jejích rodičů.

Jednáním pod bodem 3) potom obžalovaný naplnil znaky přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, když v žalovaném období poškozené soustavně telefonoval, posílal jí SMS i MMS zprávy do jejího mobilního telefonu, v těch ji urážel, nabádal ji, aby vážila slova, vyhrožoval, že jí něco může bouchnout pod zadkem, že bud emít problémy, které by nerozdýchala, poslal jí fotografii dvoru u jejího domu a opravované kanalizace, tím jednak fotografií, jednak dodatky, které k tomu napsal a SMS zprávami, které poslal, vzbudil u ní obavu, jakým způsobem se vůbec k domu dostal a jak a kdy fotografii pořídil a co vše tam v bydlišti udělal a tím vzbudil u poškozené obavu o její život i život a zdraví jejích nezletilých dcer, přitom jeho obhajoba, jak obrazová, tak textová zpráva, které byly v té době posílány, byly směřovány pouze k opravě kanalizace a k hovorům, které měl s otcem poškozené o kanalizaci, byla vyvrácena právě výpovědí svědka Felixe Š[REDAKCE], který uvedl, jak a kdy se o kanalizaci s obžalovaným bavil a rozhodně popřel, že by si na tuto opravu chtěl od něho půjčovat peníze, jak obžalovaný svým příbuzným uváděl. Jednání obžalovaného, které je mu kladeno za vinu v tomto bodě rozhodnutí, bylo natolik důrazné a vzbudilo takové obavy, že skuteční své výhrůžky projevoval v těchto zprávách, že takové jednání nelze hodnotit jinak, než právě jako trestnou činnost ve smyslu § 353 odst. 1 tr. zákoníku.

Při úvaze o trestu přihlédl soud ke společenské škodlivosti spáchané trestné činnosti k tomu, že obžalovaný je odsuzován za pět trestných činů, přičemž z toho dva jsou zločiny, tedy pro trestnou činnost velmi závažnou, které se navíc dopouštěl po dlouhou dobu značně intenzivním způsobem, přičemž využíval neschopnosti poškozené se jeho útokům bránit a tendenci vždy po soustavném naléhání mu znovu podlehnout. Chování obžalovaného vůči poškozené bylo ostatně dokumentováno i jeho chováním vůči poškozené při hlavním líčení stylem jeho dotazů vůči ní, nutností vyvolanou postojem obžalovaným k druhému výslechu poškozené a dokumentovanými četnými dopisy, které jí a dětem posílal z vazby a které poškozená zakládala do spisu. Z jeho chování vyplývalo, že obžalovaný se snaží stále aplikovat stejný způsob chování vůči poškozené a dosud nezískal náhled na nevhodnost chování vůči ní, pro které byl postaven před soud. Toto chování je tak v souladu se závěry znaleckého posudku, kde znalci u obžalovaného předpokládali ve svých závěrech ztížení jeho resocializace. Vzhledem ke všem okolnostem spáchané trestné činnosti v době, po kterou obžalovaný trestnou činnost páchal, i k četnosti útoků, byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody nepodmíněný, i když ještě v dolní polovině zákonné sazby. S ohledem na rozsah spáchané trestné činnosti a postoj obžalovaného k ní nelze předpokládat, že by účel trestu byl splněn jiným druhem trestu než trestem spojeným s jeho přímým výkonem.

S ohledem na výši uloženého trestu byl obžalovaný v souladu se zákonem zařazen pro jeho výkon do věznice s ostrahou.

Trest byl ukládán jako souhrnný k rozhodnutí ve výroku citovanému, a proto bylo nutné převzít z rozsudku tímto rozhodnutím zrušeného tam uložený trest propadnutí věci.

Trest byl uložen jako souhrnný, proto bylo nutné zrušit výrok o trestu v rozsudku ve výroku citovaném, případně další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující.

Znalci navrhli uložení ochranného léčení psychiatrického s ohledem na závěry znaleckého posudku a na zjištění, která v rámci znaleckého zkoumání učinili. V souladu s jejich návrhem bylo obžalovanému uloženo ochranné léčení psychiatrické, které bude vykonáváno ambulantní formou.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu. Odvolání musí být ve lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, které výroky rozhodnutí jsou odvoláním napadány a jaké vady jsou rozsudku či řízení, které mu předcházelo, vytýkány. Nebude-li odvolání odůvodněno, bude odmítnuto. Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

V Kladně, dne 11. května 2017

JUDr. Jitka H a u p t m a n o v á , v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Karolína Slavíková